

вотъ. Какво правятъ съвременнитѣ хора? Тѣ отворятъ листа на страданието, прочетатъ го, поплачатъ върху него и де ко-го видятъ, запитватъ: Знаете ли, какво нѣщо е страданието? Чели ли сте, какво пише въ листа на страданието? — Оставете тия въпроси настрана. Всички познаватъ страданието, колкото и вие го познавате. Обърнете новъ листъ и четете за радостта.

Единъ светия посетилъ единъ беденъ човѣкъ съ намѣрение да му направи едно добро. Като влѣзълъ въ колибата му, бедниятъ човѣкъ се зарадвалъ, приелъ го добре, нагостилъ го, съ каквото ималъ, и легнали да спятъ. На сутринята светията тръгналъ да си отива и като се сбогувалъ съ домакина на колибата, цъкналъ кремъка си, скрилъ се задъ колибата и я запалилъ. Сжщевременно той оставилъ на бедния човѣкъ една бележка съ следното съдържание: Когато започнешъ да правишъ нова колиба, дигни пода на старата и разрови това мѣсто надълбоко; тамъ ще намѣришъ скрито богатство. Не съжالياвай за старата колиба! Обаче, като видѣлъ, че колибата му гори, бедниятъ човѣкъ казалъ: Това значи да направишъ добро! Азъ приехъ въ колибата си този светия, нагостихъ го добре, а въ замѣна на това той запали колибата ми. Както плачелъ за колибата си, настрана отъ нея той намѣрилъ бележката, оставена отъ светията, прочелъ я и започналъ да дига пода на колибата си. Започналъ да копае дълбоко въ земята, дето намѣрилъ голѣмо количество злато. Взелъ златото въ ржцетѣ си и благодарилъ на светията отдалечъ, че му направилъ такова голѣмо добро.

Казвамъ: Копайте дълбоко въ земята! Възможно е и вашитѣ колиби да сж запалени вече. Възможно е и вашитѣ фантазии за това-за онова да сж запалени вече и нищо да не е останало отъ тѣхъ. И така да е, не се обезсърдчавайте. Копайте дълбоко въ земята! Тамъ ще намѣрите заровено голѣмо количество злато. Причината, задето нѣкои ваши желаня не се реализиратъ, е тази, че колибата ви е запалена, а съ нея заедно сж изгорѣли и желанята ви. Има желаня, които могатъ да се реализиратъ, никакъвъ огънь не може да ги изгори. Като чета обещанията, които младитѣ си даватъ, или като чета мечтитѣ, които подхранватъ помежду си, радвамъ се, че сжществуватъ такива хубави нѣща. Тѣзи нѣща сж записани въ духовния свѣтъ. Това се продължава, докато се оженятъ. Щомъ се оженятъ, всичко се свършва: и мечтитѣ, и приятелскитѣ разговори. И тѣзи